

d'Alcatín amb *q* aràbiga i *t*, les dues emfàtiques que se solen transcriure amb sonora catalana *g* i *d*, i fora d'això no som capaços de veure cap explicació d'*Algadins* en àrab ni en cap altra paraula romànica.²⁷ Encara menys segur que vinguin d'aquí els dos noms *el Catali*, terme d'Albocàsser, i terme d'Agullent, i *Catalina*, terme de Barx, contenen realment una dissimilació de *Catanin*, *-ina*, però no derivada de CATINUS sinó de l'àrab *qattānīn*, plural de *qattān* 'cardador o assaonador que bat el cotó en floca', derivat aràbic de *quṭn* 'cotó', que llegim en el relat que Ibn Djobair ens deixà de quan viatjava per València.

-CAUBELL, Bini- (Santa Margalida, I. Mall. 12, i-4)*

Antiga alqueria registrada *benucalbel* en el *Llibre del Rep.*²⁸ A un document de l'any 1232²⁹ surt *Benicalvell* i *Binicalvel* l'any 1241.

És també el nom d'un torrent i d'un conegut pou. Despuig en el seu mapa registra *Binicaubell*. Situada en una zona rocosa amb moltes restes megalítiques. És, doncs, possible que es tracti del mossàrab *penna* 'penya': aleshores seria *pena calvella* (PINNA CALVELLA), diminutiu de l'adjectiu *calba*, però l'única dificultat és que no hi ha la *a* final de *calbella*. Vegeu el que diem de *-faubell* (*Bini*), d'*Alcaufar*, etc., que presenten també l'anomalia de la desaparició de la *a* final. Són en massa els testimonis toponímics i dialectològics que proven que en l'àrab valencià la *a* femenina final es pronuncia *e*, i observem que sovint els catalans suprimien aquesta *e* en adoptar el nom. Aquesta deu ésser l'explicació de l'anomalia que observem en *Binicaubell* i *Binifaubell*. Un altre exemple encara, potser al nom *coma Pregonda* del terme de Lluçmajor, de l'any 1476,³⁰ resultat del mossàrab *pregonda PROFUNDA*.

27. Recordem que Llorente el descriu com un paratge de molins tot ell regalant d'aigües; doncs, també deu ser un seguit de conques de rierol: d'on CATINOS.

28. Foli 11. Jaume BUSQUETS MULET, *El códice latino-àrabigo del Repartimiento de Mallorca* (Parte latina), dins BSAL (1953), xxx, p. 729.

29. Ramon ROSSELLÓ VAQUER i Rafael FERRER MASSANET, *Història de Manacor. Segle XIII* (Palma de Mallorca, Gràfiques Miramar, 1977), vol. I, pp. 36 i 116.

30. Bartolomé FONT OBRADOR, *Historia de Lluçmajor* (Palma de Mallorca, Gràfiques Miramar, 1972-1986), vol. II (1974), p. 62.